

Sermons in Stones #17 vraag 1 (deel 2)
16 December 1986 PM.

Geliefde Osho,

Waarom is het nog steeds zo moeilijk voor mij de waarde van mijn vrouwelijke kwaliteiten te zien? Er is nog steeds iets in mij wat ze als zwak veroordeeld en een gevoel van niet in staat zijn te overleven. Kunt u alstublieft hier iets over zeggen?

...

Kracht heeft veel dimensies. Liefde heeft van zichzelf kracht. Om negen maanden bijvoorbeeld een kind in de baarmoeder te dragen heeft kracht nodig, doorzettingsvermogen, liefde. Geen man zou het voor elkaar kunnen krijgen. Een kunstmatige baarmoeder zou in de man kunnen worden geplaatst -- wetenschappelijke technologie is nu op het punt gekomen waar de man een plastic baarmoeder geïmplanteerd kan krijgen, maar ik denk niet dat hij het negen maanden kan overleven! Beiden zullen ze in de oceaan springen. Het is moeilijk om leven aan een andere ziel te geven, een lichaam aan een andere ziel te geven, hersenen en een denken aan een andere ziel te geven. Met haar hele hart deelt de vrouw alles wat haar mogelijk is aan het kind. En het is zelfs na de geboorte, niet makkelijk kinderen groot te brengen. Het lijkt mij het meest moeilijke ter wereld. Astronauten en Edmund Hillary ... deze mensen zouden eerst eens moeten proberen kinderen groot te brengen. Dan kunnen we pas accepteren dat zij door naar de Everest te gaan iets hebben gedaan; het heeft anders geen zin. Zelfs als je op de maan bent geweest, en op de maan hebt gelopen, het maakt niets uit. Het bewijst niet dat je sterker bent.

Een levend kind -- zo veranderlijk, zo'n overstromende energie, dat hij je binnen een paar uur moe maakt. Negen maanden in de baarmoeder en daarna een paar jaar .... Probeer alleen maar één nacht met een kleine baby in bed te slapen. Tijdens die nacht, in je huis, zal iets plaatsvinden. Of het kind doet jou de das om of jij doet het kind de das om. Jij zal het kind hoogstwaarschijnlijk de das om doen, want kinderen zijn de vervelendste mensen ter wereld. Ze zijn zo fris en willen zoveel dingen doen, en jij bent hondsmoe. Jij wilt gaan slapen, en het kind is klaarwakker en wil van alles doen, en hij wil jouw advies, en vragen, en als niks werkt wil hij naar de wc! Hij heeft dorst. Midden in de nacht heeft hij honger.

Op een keer ... Een vooraanstaand heilige was een religieuze lezing aan het geven en in zijn congregatie zat één van zijn rijkste vrouwen met haar kleine kind tegenover hem. Maar het kind verstoorde de hele lezing -- want mensen begonnen te lachen... en het kind was de reden.

Het kind vroeg, "Mam, ik moet plassen." Middenin, terwijl hij over God aan het praten is, denkt deze gek over.... Na de samenkomst nam hij de vrouw apart en zei haar, "Je moet het kind manieren leren. Zulke woorden, midden in een religieuze lezing ... iedereen begint te lachen, en ik voel me opgelaten. En Je dauwde hem maar weg en na twee minuten begon hij weer – ‘Mam ...’ En voor hem was het al gauw niet meer nodig om de hele zin te zeggen. Alleen 'Mam' en de hele zaal was aan het lachen. Je zou hem moeten leren dat er situaties zijn waarin je zulke woorden niet gebruiken kan."

De vrouw zei, "Wat moet ik dan doen?" Hij zei, "Vertel hem bijvoorbeeld alleen maar, dat als hij naar het toilet moet hij kan zeggen, 'Mam, ik wil zingen.' Jij zult het snappen... alleen maar een codewoord wat niemand anders begrijpt, dan kun je hem simpelweg mee nemen." "Ik zal het proberen ", zei de vrouw. Zes maanden later was de heilige als logé in het huis van de vrouw toen plotseling één van haar kennissen stierf. Midden in de nacht moesten zij en haar man naar het huis van degene die gestorven was. Dus brachten ze het kind naar de heilige en vroegen hem: " Het zou een grote gunst zijn als we hem bij u kunnen laten slapen. Het kan een paar uur duren voordat we terug zijn."

"Geen probleem", zei de heilige. "Laat hem maar hier bij mij slapen."

Maar er was een probleem. Al na een half uur zei het kind tegen de heilige, "Swamiji, ik wil zingen." De oude man was moe. De hele dag zat hij in religieuze bijeenkomsten en hij wilde slapen. Dus zei hij, "Dit is onzin. Het is geen tijd om te zingen; wees stil en ga slapen. Morgen kun je zoveel zingen als je maar wilt, maar niet nu."

Eventjes werd de jongen bang. Hij is alleen, de vader en moeder zijn weg en deze man lijkt... hij leek altijd erg liefdevol, vol met compassie. "Maar nu dat ik alleen ben is zijn gedrag grof." Maar hij kon het niet ophouden. Hij moest naar het toilet.

Hij zei, "Swamiji..."

Swamiji zei, "Weer? Laat je me nou slapen of niet?"

Hij zei, "Als u mij niet toestaat te zingen, kan ik u niet toestaan te slapen -- want zonder te zingen kan ik niet slapen."

"Mijn hele leven lang heb ik nog nooit gehoord dat jij een geboren zanger bent..." zei hij. "zonder zingen kan je niet slapen?"

"Nee", zei de jongen.

"Maar wat zullen de burens in het midden van de nacht denken... heb alsjeblieft begrip," zei de heilige. "En je vader en moeder zullen komen, zij zullen voor je zorgen. Verstoor mijn slaap niet. Ik ben een oude man, moe."

"U mag dan wel moe zijn, u mag oud zijn" zei hij, ik ben noch oud noch lever ik spirituele lezingen, maar wat te doen met het zingen? Elke dag op deze tijd zing ik."

De heilige besloot dat dit zou gebeuren. Hij zei: "Stil blijven. Niet één woord

meer; anders geef ik je een goed pak slaag. Zingen en zingen... ga gewoon slapen."

Maar hoe kan de jongen slapen? Twee minuten lang deed hij zijn ogen dicht, en zei toen, "Swamiji, als u het me nu niet toestaat, zal het vanzelf gaan zingen." De heilige had geen benul van wat de jongen zei – "zal het vanzelf gaan zingen?"

"Ik waarschuw u, vertel me dan niet... Ik sta op knappen."

De swami zei, "Als het echt zo nodig is kan je zachtjes, net als fluisteren in mijn oor zingen." "Geen probleem" zei de jongen, "het zal alleen een beetje warm zijn."

"Je bent een malloot!" zei de heilige, "hoe kan zingen nou warm zijn?"

De jongen zei, "Omdat ik elke dag aan het zingen ben weet ik dat. Misschien bent u te oud en is het koud geworden, maar de mijne is echt heet. Zeg niets tegen me -- daarom maak ik de zaken duidelijk."

"Ik ga helemaal niks zeggen" zei hij, "heet of koud, zing maar; maak er een eind aan zodat ik kan slapen." En het was te laat om nog maar iets te doen. De jongen pieste helemaal over de heilige heen, zijn hele bed... de heilige sprong uit bed, de oude man viel op de grond en hij zei, "Jij malloot! Dit is zingen? Noem je dit zingen?"

De jongen zei, "U bent het vergeten, het is uw advies. Zes maanden geleden adviseerde u mijn moeder dat 'piesen' niet een goed woord is. Nu weet u het -- het is een goed woord!"

Het kind slaapt de hele dag. In de baarmoeder slaapt het vierentwintig uur; dan zoetjesaan ... drieëntwintig - tweeëntwintig... maar het slaapt bijna altijd. En 's nachts wordt het wakker. De hele dag slaapt het, en om je te kwellen maakt het je 's nachts wakker. Ik denk niet dat er een man is die een zwangerschap kan hebben, of kinderen kan opvoeden. Het is de kracht van de vrouw. Maar het is een ander soort kracht. Eén kracht is destructief, een andere kracht is creatief. Er bestaat één kracht van haat, en een andere kracht van liefde.

Liefde, vertrouwen, schoonheid, oprechtheid, waarheidsgetrouw, authenticiteit - dit allemaal zijn vrouwelijke kwaliteiten, en ze zijn veel belangrijker dan enige kwaliteit die de man heeft. Maar het hele verleden is gedomineerd door de man en zijn kwaliteiten. Liefde heeft natuurlijk in oorlog geen nut, waarheid heeft geen nut, schoonheid heeft geen nut, esthetische gevoeligheid heeft geen nut, je hebt in een oorlog een hart nodig die harder is dan steen, je hebt simpelweg haat, kwaadheid, een razernij om te vernietigen nodig.

De man heeft in drieduizend jaar vijfduizend oorlogen gevoerd. Ja, dit is ook kracht, maar menselijke wezens niet waardig. Dit is een kracht wat van ons dierlijke erfgoed afstamt. Het behoort het verleden toe, wat voorbij is, en de vrouwelijke kwaliteiten behoren de toekomst toe, wat komt. Het is niet nodig

jezelf om je vrouwelijke kwaliteiten zwak te voelen. Je zou je naar het bestaan toe dankbaar moeten voelen dat wat de man verdienen moet, jij door de natuur als cadeau gekregen hebt.

De man moet leren hoe hij lief moet hebben. De man moet leren om het hart de meester te laten zijn en het denken gewoon een gehoorzame slaaf. De man moet deze dingen leren. De vrouw brengt deze dingen met zich mee, maar we veroordelen deze kwaliteiten als zijnde zwak. Zelfs wanneer je vrouwen als vooraanstaande individuen kiest, kun je zien wat je hebt gekozen -- je hebt een man gekozen. Omdat je de mannelijke kwaliteiten hebt gekozen die in de vrouw waren. Bijvoorbeeld, Jeanne d'Arc had alle kwaliteiten van een man. De koningin van Jhansi in India had alle kwaliteiten van een man: ze kon met een getrokken zwaard vechten, kon zonder enige moeite mensen doden. Zulke vrouwen zijn in de geschiedenis gekozen, en door historici grote eer betoond. En vrouwen vertegenwoordigen ze niet. Dat is in feite de reden dat ze gekozen zijn, want ze zijn alleen maar kopiëen van mannen.

Eén ding moet de feministische beweging leren: mannen niet te imiteren, en niet te luisteren wat hij over de vrouwelijke persoonlijkheid zegt. De vrouwelijke kwaliteiten spreken voor zich. In de verschillende levensgebieden heeft Friedrich Nietzsche een groot inzicht, maar hij kon niet een samenhangend geheel maken, een begrijpelijk systeem van de filosofie. De reden was niet dat hij daar niet toe in staat was – van alle westerse filosofen was hij het meest bekwaam. Het probleem was dat hij zoveel te geven had dat het voor hem niet mogelijk was een heel systeem te maken; veel zou er anders geen deel van uit maken. Hij koos vandaar voor een aforistische stijl van schrijven. Net alsof je in een zeer gecondenseerde vorm kunt schrijven, veel dingen die je normaal gesproken in een proefschrift schrijft, schrijft Friedrich Nietzsche in een paar zinnen of hoogstens een paragraaf. Maar dat heeft over de arme man grote misverstanden teweeggebracht. Want het is té condens—tenzij je de helderheid hebt om in de dichtheid van zijn inzicht te kijken, in de ver reikende effecten van zijn inzichten, in alle implicaties die niet gezegd worden maar er wel zijn ... je zult ze moeten zoeken en dan zul je verrast zijn. Nietzsche zal terugkomen. Nu is de tijd dat hij helemaal begrepen zou moeten worden. Adolf Hitler begreep hem niet. Zijn volgelingen begrepen hem niet, zijn vijanden begrepen hem niet. Maar het is noodlottig om door mensen niet begrepen te worden, dat je iets echt wezenlijks in handen had. Wie kan het anders wat schelen of je wel of niet begrepen wordt. Nietzsche had dit inzicht: dat de man de vrouw moet onderdrukken. Als dingen anders gewoon waren gelopen, het meer waarschijnlijk zou zijn dat de vrouw de meester en de man de bediende zou zijn, want zijn kwaliteiten zijn die van een bediende – op zijn hoogst een soldaat. En vrouwelijke kwaliteiten zijn bijna goddelijk. Zij hebben iets koninklijks over zich.

Drop alle ideeën van de man die hij in je hoofd heeft geplant. En drop ook de ideeën van de feministische beweging, want ook zij stoppen larietoeke in je hoofd. Hun larietoeke is dat ze proberen te bewijzen dat man en vrouw gelijk zijn. Dat zijn zij niet – en wanneer ik zeg dat zij dat niet zijn, bedoel ik niet dat iemand superieur is en de ander inferieur. Wat ik bedoel is dat ze uniek zijn. Vrouwen zijn vrouwen en mannen zijn mannen; van vergelijken is geen sprake. Er is geen sprake van gelijkheid. Ze zijn niet ongelijk noch kunnen zij gelijk zijn. Zij zijn uniek.

Verheug je in je vrouwelijke kwaliteiten, maak van je vrouwelijke kwaliteiten een gedicht. Dat is jouw grote nalatenschap van de natuur. Gooi het niet weg, want de man heeft ze niet. Om hetzelfde te zijn, zul je belachelijke dingen moeten doen.

En dat is wat er in de feministische vrijheidsbeweging gebeurt. Vrouwen roken sigaretten of, wanneer er een mogelijkheid is, een joint. In het oosten komt het niet eens in de vrouw op -- noch komt het in de man op .... Wanneer je thuiskomt en je vrouw relaxed op de bank vindt met een sigaret, je zou je ogen niet kunnen geloven.

Wij hebben een diep respect voor de vrouwelijke kwaliteiten, en die kwaliteiten verhinderen veel dingen, veel andere dingen weer aanmoedigen. De vrouw zou niet moeten proberen de man te imiteren, want zelfs als je slaagt .... Het is moeilijk om te slagen. Imitatie is altijd imitatie, het is nooit gelijk. Maar stel, wanneer we aannemen dat je precies als de man kunt zijn, zul je alles wat je hebt verliezen en niets winnen, Want je zult zelfs nooit meer mooi zijn in de ogen van de man, en in je eigen ogen zul je aan gruzelementen zijn. Het was beter verschillend dan hetzelfde te zijn, want nu heeft de man geen interesse. Een vrouw zou zich tot zichzelf moeten houden, al haar vrouwelijke kwaliteiten zou ze moeten bewaren en zuiver houden. Op deze manier gaat zij volgens haar natuur richting verlichting. Eenmaal verlicht, ben je natuurlijk voorbij het verschil van de seksen gegaan. Voorbij verlichting, ben je gewoon mens. Maar daarvoor... Evenmin zou de man de vrouw moeten imiteren, wat hij wel gedaan heeft.

Ik ging naar de universiteit, en ik ging naar de universiteit zonder geld op zak, want mijn ouders wilden dat ik dokter, ingenieur, wetenschapper werd, maar waren allemaal tegen het idee dat ik filosofie, religie, psychologie ging studeren. Ze zeiden, "Je zult een bedelaar op straat worden, en we kunnen je niet steunen om bedelaar te worden. Dus of je kiest iets waar je iemand van wordt -- respectabel, machtig -- of we zullen je niet financieel steunen. Dan kan je studeren wat je maar wil."

"Dit is erg duidelijk, afgesproken," zei ik.

Ze waren mij gewoon weg aan het dreigen. Het waren niet de mensen naar om mij financiële hulp te weigeren. Ze hielden van mij. Juist omdat ze van mij hielden wilden ze dat ik iemand van betekenis zou worden. En omdat hun argumenten en overredingskracht niet werkten, dreigden ze me. Dus moest ik met de trein zonder treinkaartje naar de universiteit.

Het was 100 kilometer van mijn dorp af. Ik ging naar de conducteur en zei, "Dit is de situatie. Als u mij kunt helpen... en ik zal het onthouden. Wanneer ik geld heb, zal het kaartje betaald worden."

Maar hij zei, "Geen zorgen. Zoveel mensen rijden zonder kaartje, maar jij bent tenminste eerlijk. Jij kwam zelf bij mij, je hebt je niet verstopt." "Hij zei, "Rust jij maar uit, en ik zal je op het station waar je moet zijn ophalen om je van de trein te helpen."

En hij hielp mij. Ik kwam op de universiteit aan. Ik had geen geld voor de taxi die ik op het station nam dus ging ik direct door naar de het kantoor van de rector. De bewaker aan het hek probeerde me tegen te houden.

"Vergeet het maar," zei ik, "In mijn geval, onthoud goed dat je mij niet dwars gaat zitten, want daar komt chaos van."

De rector hoorde dat: "Wat is dat voor gepraat?" Hij keek uit zijn raam en zag deze nieuwe jongeman. Hij zei: "Laat hem maar binnen."

"Wat wil je?" vroeg hij. Ik gaf hem alle formulieren voor voedsel, studiebeurs, collegegeld. "Maar je bent niet aan deze universiteit afgestudeerd" zei hij. "En dit is de regel: wanneer iemand aan deze universiteit is afgestudeerd, krijgt hij voorrang."

"Zelfs als hij niet dezelfde cijfers en kwalificaties heeft?" zei ik. "Nee," zei hij, "jouw geval wordt in overweging genomen, maar ik ben benieuwd naar iets anders... ga zitten. Wil je koffie of thee? "

"Nee," zei ik, "vertel me eerst waar u benieuwd naar bent."

"Ik ben benieuwd naar je baardje," zei hij -- het begon net op te komen -- "waarom laat je een baard en snor en lang haar staan?"

"U stelt een verkeerde vraag," zei ik. IK laat ze niet staan, zij groeien vanzelf. Ik zou in feite aan u moeten vragen waarom u uw baard en snor heeft afgeschoren, want dat is een duidelijke actie, en u moet erachter staan en er verantwoordelijk voor zijn. De natuur heeft geen baarden aan vrouwen gegeven -- denk eens in, een vrouw die een baard en een snor laat staan! Wat niet geheel onmogelijk is; ze heeft alleen maar een paar injecties nodig, een paar hormonen die het haar van baard en snor laat groeien."

"Stel u alleen eens voor" zei ik, "zou die vrouw er als vrouw uitzien? Als door iets magisch u weer uw jeugd terug zou krijgen, zou u verliefd op haar kunnen worden?"

"Mijn God!" zei hij, "een vrouw met een baard?"

"Maar, bij u is hetzelfde aan de hand," zei ik, "een man zonder baard is geen verschil. U heeft vrouwen geïmiteerd."

Er is een onbewuste redenering -want de man vindt vrouwen mooi- dat hij misschien, als hij ook zijn baard en snor weghaalt, hij er mooier uit zal zien. Hij is honderd procent fout. Het is één ding dat vrouwen hem tolereren, want het is een mannenmaatschappij, en hij ontwikkelt ideeën en dringt ze op aan iedereen die op de één of andere manier afhankelijk van hem is. Maar wanneer vrouwen vrij zijn om hun gevoelens te uiten, is een baard net zo natuurlijk, een snor net zo natuurlijk als je neus. Je scheert hem niet af. Wees trots op je kwaliteiten. Laat ze groeien, verfijn ze want ze zijn het pad naar Goddelijkheid.

Wat religieuze ervaringen betref staat de man niet in een betere positie dan de vrouw. Maar hij heeft één kwaliteit en dat is die van een krijger. Als hij eenmaal een uitdaging krijgt, dan kan hij wat voor kwaliteiten ook laten groeien. Zelfs de vrouwelijke kwaliteiten, kan hij beter dan wat voor vrouw ook laten groeien. Zijn vechtlust balanceert dingen.

Vrouwen hebben ingeboren kwaliteiten. De man hoeft alleen maar geprovoceerd te worden, een uitdaging te worden gegeven: deze kwaliteiten zijn jou niet gegeven -- je moet ze verdienen. Wanneer man en vrouw beiden deze kwaliteiten kunnen leven, zal de dag niet ver zijn dat we deze wereld tot een paradijs kunnen transformeren.

Ik moet alweer aan Friedrich Nietzsche denken. Hij zei dat Jezus Christus, Gautama de Boeddha ... niet echte mannen waren, omdat hun kwaliteiten vrouwelijk waren. Niemand anders heeft dat gezegd; geen volgeling, geen vijand. Maar Nietzsche heeft er zeker een handje van om volkomen frisse inzichten te vinden. Hij is tegen Jezus en tegen Gautama de Boeddha, want als mensen hen volgen, zou iedereen vrouwelijk worden. Hij houdt van de kwaliteiten van de man -- helemaal van die van de krijger. Hij zegt dat in zijn leven de meest opmerkelijke, onvergetelijke ervaring op een vreemde manier plaatsvond... en er is misschien niemand die het zal geloven. Hij zat op het terras van zijn huis en een kolonne soldaten marcheerde met getrokken zwaard langs zijn huis, hun glimmende laarzen lopend in een ritme. Een prachtige zonnige ochtend zonder wolken. Nietzsche zei, "Die glimmende zwaarden, die muziek van de soldatenlaarzen was voor mij de grootste mogelijke esthetische ervaring. Ik heb nog nooit zoiets moois, zoiets muzikaals gezien." Hij staat voor de kwaliteiten van de man: het getrokken zwaard wat zich in de zon begeeft geeft hem de meest prachtige ervaring. Het geluid van de laarzen geeft hem de geweldigste muziek. Hij is voor de kwaliteiten van de man.

Ik sta voor de kwaliteiten van de vrouw. Adolf Hitler kwam tot leven omdat Nietzsche aandrong op de kwaliteiten van de man. Adolf Hitler, wat intelligentie betreft zijn Goebbels en het hele zootje criminelen die om hem heen waren dwergen vergeleken met Friedrich Nietzsche. Ze begrepen hem helemaal verkeerd. Delen namen ze ervan over om fascisme, moord, inbreuk op onschuldige mensen, onschuldig mensen vermoorden te ondersteunen. Ik ben hier om Nietzsche te weerleggen. Ik hou van die man, ik hou van zijn inzichten, maar dat betekent niet dat ik het met hem eens ben. Ik ben het met hem oneens. Ik zou willen dat de hele wereld vol vrouwelijke kwaliteiten wordt. Alleen dan kunnen oorlogen verdwijnen. Alleen dan kan het huwelijk verdwijnen. Alleen dan kunnen naties verdwijnen. Alleen dan kunnen we één wereld hebben: een liefdevolle, een vredige, een stille prachtige wereld.

Dus drop alle conditioneringen die de man aan je heeft gegeven. Vind je eigen kwaliteiten en ontwikkel ze. Je moet niet de man imiteren; noch moet de man jou imiteren. Wanneer ik zeg dat hij vrouwelijke kwaliteiten moet laten groeien, bedoel ik niet dat hij vrouwen moet imiteren.

Iedere persoon, een vrouw of een man, is uit een vader en uit een moeder geboren. De helft van zijn wezen door de man ingebracht, en de helft door de vrouw, dus iedereen is beide. Als je een man bent dan ligt de man bovenop en onder de oppervlakte liggen alle vrouwelijke kwaliteiten verscholen, de inbreng van je moeder. Wanneer je een vrouw bent liggen je vrouwelijke kwaliteiten bovenop en je mannelijke kwaliteiten onder de oppervlakte; dat is je vaders bijdrage. En enig conflict tussen jullie is nergens voor nodig, omdat je een man en vrouw samen bent, tegelijkertijd.

Liever dan een conflict te creëren, is mijn hele werk erop gericht je naar het pad te wijzen, hoe je van al je kwaliteiten samen een orkest kunt creëren. Als mens zal dat je volledig maken.